

Sygnatura akt IV Ka 854/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie :	SSO Agnieszka Połyniak SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 23 grudnia 2014 roku

sprawy **D. C.**

syna J. i H. z domu R.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 30 września 2014 roku, sygnatura akt II K 104/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt IV Ka 854/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r. (sygn.akt II K 104/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku po rozpoznaniu sprawy D. C. oskarżonego o to, że:

w okresie od 14 do 15 marca 2011 roku w N., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 997,46 zł (...) Bank (...)w R. z/s w N., poprzez wprowadzenie pracownika w/w banku w błąd, co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zadłużenia w koncie udzielonego na podstawie umowy nr (...),

to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk,

uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator na podstawie art. 425§1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając na podstawie art. 438 pkt 3 kpk:

błąd w ustaleniach faktycznych rzutujący na rozstrzygnięcie w sprawie poprzez przyjęcie, że zgromadzony w sprawie przeciwko D. C. oskarżonemu o czyn z art. 286§1 kk materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do przypisania mu znamion czynu zabronionego, albowiem zdaniem Sądu orzekającego pobranie przez wymienionego nienależnych mu środków pieniężnych było wynikiem omyłki związanej z ułomnym funkcjonowaniem systemu bankowego nie zaś świadomych bezprawnych czynności oskarżonego, co też obligowało Sąd do uwolnienia go z zarzutu – podczas gdy z okoliczności sprawy takich jak analiza operacji bankowych, okoliczności zmiany rachunku bankowego oraz następczej postawy oskarżonego uchylającego się od kontaktu z przedstawicielami pokrzywdzonego banku wynika, że z przedsięwziętymi czynnościami wypełnił on znamiona zarzucanego mu czynu (dopuszczając się tzw. biernego oszustwa polegającego na wyzyskaniu błędnego przeświadczenia pokrzywdzonego), a co najmniej przywłaszczając nienależne mu środki pieniężne wypełnił znamiona czynu opisanego w art. 284§1 kk.

Podnosząc powyższe zarzuty, działając na podstawie art. 437§1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji w celu ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie wypowiadając się w kwestii zasadności apelacji stwierdzić należy, że zaskarżony wyrok nie może się ostać.

Zarzut aktu oskarżenia znajduje oparcie w głównej mierze w wydruku operacji na koncie (właściwie wygenerowanym elektronicznie wyciągu bankowym) – k. 29 akt sądowych.

Zaznaczone w tymże dokumencie dwie kwoty: 372,46 zł i 605 zł (łącznie 977, 46 zł, co wynika choćby z wyciszenia na marginesie wspomnianego dokumentu) zostały najwyraźniej potraktowane jako kwoty co do których oskarżony miał zgodnie z treścią zarzutu doprowadzić bank do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi.

Z niezrozumiałych przyczyn kwota ta w zarzucie jest o 20 zł wyższa (997,46 zł).

Z ustaleń sądu I instancji wynika, że „... w dniu 15 marca 2011 r. D. C. sprawdzał stan konta w bankomacie i uzyskał informację, że posiada wolne środki na koncie, pomyślał, że otrzymał wynagrodzenie za nadgodziny /.../ wypłacił kwotę 997,46 złotych z konta...” (k.92 akt sądowych).

Powyższe ustalenia w żaden sposób nie przystają do wspomnianego wyciągu bankowego zarówno co do kwoty (o której wadliwym obliczeniu wyżej) bezkrytycznie przyjętej za zarzutem aktu oskarżenia, jak i co do dat wypłat pieniędzy, które złożyły się na tę kwotę.

Wyjątkowo pobieżne ustalenia sądu rejonowego znajdują (jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku) oparcie w nader ogólnikowych wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadka A. P.) bez jakichkolwiek odniesień do omawianego wyciągu bankowego, który nawet nie był okazany oskarżonemu i świadkowi.

W sytuacji gdy sąd I instancji nie wykazał się należyłą wnikliwością przy rozpoznaniu sprawy czego skutkiem są wspomniane powierzchowne i wadliwe ustalenia faktyczne, zaskarżony wyrok jawi się jako przedwczesny, co skutkowało jego uchyleniem i przekazaniem sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji winien szczegółowo przesłuchać oskarżonego i okazać mu omawiany dokument z k. 29 akt sądowych celem zweryfikowania zachowań oskarżonego objętych zarzutem (co do kwot i dat ich wypłaty) a następnie dokonać oceny tychże zachowań z punktu widzenia znamion ustawowych występku z art. 286§1 kk.

Po ocenie tychże zachowań sąd rejonowy winien odnieść się do zarzutów apelacji.